Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședință publică la data de 25 noiembrie 2025
Cererea de apel nemotivată a avocatului Constantin Chira a fost depusă la 24 decembrie 2025
Hotărârea motivată a fost întocmită la 06 februarie 2026

dosarul 2-19243/21
2-21119074-12-2-09082021-1

HOTĂRÎRE
în numele legii

25 noiembrie 2025
mun.Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
în componenţă
Preşedintele şedinţei, judecător Ecaterina Silivestru
Grefier Alexandru Spoială, Alexandra Golubaș

Cu participarea: pîrîtului – Valentin Eșanu, reprezentanților reclamanților Andrei Țulea, Constantin Țulea – avocaților Tatiana Agachi și Constantin Chira și reprezentantului pîrîtului Valentin Eșanu - avocatului Angela Popil,

examinînd în şedinţă publică, în limba de stat, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Țulea, Constantin Țulea împotriva lui Valentin Eșanu, intervenient accesoriu ÎCS Reforma Art SRL privind obligarea dezmințirii informației, încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 09 august 2021, Andrei Țulea și Constantin Țulea au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valentin Eșanu privind apărarea onoarei și demnității.
2. În motivarea acțiunii, s-a indicat că, la data de 11 iunie 2021 la postul de televiziune jurnal.tv, în cadrul emisiunii „Cabinetul din Umbră” cu tematica: „Scumpiri, scheme și coordonări” a fost a avut loc un interviu public la care a participat nemijlocit pârâtul Valentin Eșanu, fapt confirmat prin publicarea emisiunii pe următorul link https://www.jurnaltv.md news/f7ccda1e9e176bc0/cabinetul-din-umbra-scumpiri-scheme-si-coordonatori.html).
3. În cadrul interviului respectiv, pârâtul a răspândit informație cu caracter denigrator și minciunos despre reclamanți, prin care a susținut că în schemele de spălare a banilor de la Metalferos este implicată compania administrată de către Andrei Țulea și tatăl său - Constantin Țulea de la Bubuieci, care au avut legătură cu jaful din sistemul bancar, prin susținerea următoarelor afimații „Andronachi a numit zona centru care a numit pe Nicolai Pelin... tot ce-i legat de spălare de bani e persoana dată, care curează Pelin prin Țulea Andrei, Țulea Constantin tatăl și feciorul de la Bubuieci, este punct de colectare acolo, care dirijează sectorul centru.”
4. Cele declarate de pârât în cadrul emisiunii „Cabinetul din Umbră” cu tematica: „Scumpiri, scheme și coordonări”, nu corespund adevărului, iar pârâtul cu bună știință a indicat fapte și informații mincinoase ce au defăimat onoarea și demnitatea reclamanților Constantin Țulea și Andrei Țulea.
5. Important pentru speță este că, compania pe care o administrează reclamanții în com. Bubuieci și la care face referire pârâtul în interviurile sus indicate, deține toate actele necesare

pentru desfășurarea genurilor de activitate incluse în statut, în caz contrar, activitatea acesteia ar fi fost sistată.

6. Subsecvent este că nici reclamanții și nici compania pe care o administrează ultimii, nu au tangență în nici-un mod cu spălarea banilor și nici cu persoana Pelin. Reclamanții nu au activat și nu activează sub indicația niciunei persoane publice, politice sau cu o oarecare influență, nefiind clară sursa declarațiilor pârâtului, atunci când și-a permis să aducă în adresa reclamanților, asemenea învinuiri deosebit de grave.

7. Informațiile răspândite de Valentin Eșanu nu reprezintă judecăți de valoare cu sau fără substrat factologic suficient, or nu a expus o opinie, comentariu, teorie, idee, dar reprezintă o expunere cu privire la anumite fapte concrete care ar fi avut loc. Modalitatea de expunere a informației și formulările utilizate de către pârât denotă că informațiile au fost răspândite cu rea-credință, or declarațiile pârâtului conțin imputații faptice atribuite reclamanților, făcute cu intenția de a transmite opiniei publice un mesaj fără echivoc.

8. Impactul afirmațiilor false și denigratoare aduse în adresa reclamanților de către V. Eșanu, prin care publicului îi este transmis un mesaj clar că aceștia ar administra o companie care activează ilegal, care este implicată în furturi de miliarde, în furturile banilor cetățenilor RM, că activează la indicația unor persoane politice de influență, a fost și este unul foarte puternic în societate, fiind producător de pagube.

9. Reclamanții consideră că informațiile răspândite de către Valentin Eșanu constituie o relatare cu privire la fapte care nu au avut loc și în esență sunt false, îi vizează direct pe reclamanți și sunt defăimătoare care indubitabil lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a acestora.

10. Reclamanții relevă, că prin declarațiile pîrîtului de mai sus, ce conțin învinuiri nefondate, neprobate, sarcastice, nejustificate în adresa reclamanților și a companiei pe care o administrează ultimii pe teritoriul com. Bubuieci, în comiterea unor fapte ilegale care cad sub incidența Codului Penal, pîrîtul a depășit limitele dreptului la libertatea de exprimare, protejate de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nefiind respectată balanța, instituită între acest drept și drepturile celor afectați, adică drepturile reclamanților.

11. Mai mult ca atât, prin declarațiile făcute de către pârât, acesta s-a victimizat pentru a transmite un puternic mesaj de indignare al publicului, dar și al clienților - consumatori, privind insinuările despre ilegalitățile și încălcările comise de reclamanți și compania pe care o administrează aceștia, fapt ce nu corespunde realității, deoarece anume pierderea clienților, știrbirea imaginei, blocarea activității companiei reclamanților, este motivul de bază al acestor acțiuni ilegale îndreptate pentru defăimarea reputației reclamanților.

12. În temeiul prevederilor articolelor 7, 12, 15, 17 din Legea Nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamanții Andrei Țulea și Constantin Țulea au solicitat constatarea ca fiind false și defăimătoare informațiile răspândite de Valentin Eșanu în cadrul interviului oferit la postul de televiziune jurnal.tv la emisiunea „Cabinetul din Umbră” cu tematica: „Scumpiri, scheme și coordonări” din 11 iunie 2021 și anume „Andronachi a numit zona centru care a numit pe Nicolai Pelin... tot ce-i legat de spălare de bani e persoana dată, care curează Pelin prin Țulea Andrei, Țulea Constantin, tatăl și feciorul de la Bubuieci, este punct de colectare acolo, care dirijează sectorul centru.”; obligarea lui Valentin Eșanu să dezmintă informațiile false și defăimătoare răspândite de Valentin Eșanu în cadrul interviului oferit la jurnal.tv. emisiunea „Cabinetul din Umbră” cu tematica: „Scumpiri, scheme și coordonări” din 11 iunie 2021, cu următorul text: „informațiile răspândite de Valentin Eșanu, în cadrul interviului oferit la postul de televiziune jurnal.tv. în cadrul emisiunii „Cabinetul din Umbră” cu

tematica: „Scumpiri, scheme și coordonări” din 11 iunie 2021, precum că „Andronachi a numit zona centru care a numit pe Nicolai Pelin... tot ce-i legat de spălare de bani e persoana dată, care curează Pelin prin Țulea Andrei, Țulea Constantin tatăl și feciorul de la Bubuieci, este punct de colectare acolo, care dirijează sectorul centru” sînt false și defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională lui Țulea Andrei și Țulea Constantin”; obligarea lui Valentin Eșanu să prezinte scuze publice în cadrul interviului oferit la postul de televiziune jurnal.tv. prin următorul conținut: „Valentin Eșanu exprimă scuze față de Andrei Țulea și Constantin Țulea din com. Bubuieci, mun. Chișinău, pentru răspândirea la data de 11 iunie 2021 a informațiilor care sînt false și defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională lui Țulea Andrei și Țulea Constantin”.

13. În ședința de judecată, reprezentantul reclamanților Andrei Țulea și Constantin Țulea, avocatul Constantin Chira a susținut cererea înaintată, solicitînd admiterea acesteia.

14. Reprezentantul pârâtului Valentin Eșanu, avocatul Angela Popil, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind nefondată si neîntemeiată.

15. În susținerea poziției de respingere, avocatul Anegla Popil, a invocat că libertatea de exprimare este unul dintre cele mai complexe și importate drepturi fundamentale protejate la nivel internațional, precum și național, prin intermediul garanțiilor oferite de blocul constituțional și cadrul normativ aferent. Libertatea de opinie, ca și componentă libertății de exprimare, presupune libertatea oricărei persoane de a-și forma și exprima propriile concepții privind viața socială, lumea înconjurătoare, viața politică, precum și alte aspecte ale vieții persoanei. Posibilitatea oricărei persoane de a avea și de a exprima o opinie reprezintă o componentă esențială a societății democratice, care se bazează pe pluralism, toleranță și spirit de deschidere.

16. Consideră că este eronată calificarea opiniilor expuse de d Valentin Eșanu în cadrul emisiunii Cabinetul din umbră din 11 iunie 2021, difuzată de postul de televiziune Jurnal TV drept premeditate, calomnioase și neveridice, atât timp cât citatele menționate în acțiune au fost selectate tendențios și incomplet, astfel încât să încerce să reflecte exclusiv punctul de vedere al reclamanților.

17. Astfel, relatările făcute de către pârâtul Valentin Eșanu în cadrul emisiunii din 11 iunie 2021, reprezintă relatări din experiența proprie trăită, evenimente în care acesta a fost implicat nemijlocit, în special în activitatea sa de antreprenor și participarea acestuia în circuitul socio-economic, în speța dată - piața de colectare, păstrare, prelucrare, sortare, comercializare și export al resturilor și deșeurilor de metale feroase și neferoase.

18. Totodată, din citatele invocate în acțiunea dedusă judecății, dar și însăși din conținutul emisiunii Cabinetul din Umbră din 11 iunie 2021 nu rezultă clar și echivoc că cele relatate sunt îndreptate exclusiv spre lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamanților. Or, contextul enunțat vizează un subiect de interes public, relatate de multiple ori în surse mass-media precum și în investigații jurnalistice, referindu-se în principal la implicarea inadmisibilă a unui fost deputat în Parlamentul Republicii Moldova - Vladimir Andronachi în gestiunea activităților desfășurate de ÎS Metalferos, întreprindere de stat, care deține, sau deținea într-o anumită perioadă, monopolul asupra drepturilor de colectare, depozitare și transportare a deșeurilor de metale feroase și neferoase.

19. Reprezentantul pârâtului a subliniat, că expunerile pârâtului Valentin Eșanu sensibilizează opinia publică asupra unei probleme importante a societății ce vizează piața de colectare, păstrare, prelucrare, sortare, comercializare și exportul resturilor și deșeurilor de metale feroase și neferoase, precum și activitatea unui fost deputat în Parlamentul Republicii

Moldova și nicidecum nu aduce careva atingere activității profesionale a reclamanților. Or, pe durata examinării acestei cauze reclamanții au eșuat să răstoarne argumentele pârâtului potrivit căruia reclamanții gestionează afaceri în domeniul legat de gestionarea deșeurilor feroase și că aceste afaceri nu au și nici nu au avut vreo tangență cu activitatea ÎS Metalferos.
20. Reprezentantul intervenientului accesoriu Î.C.S. „Reforma Art" S.R.L., fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat.
21. Martorul Nicolae Pelin, audiat în cadrul ședinței de judecată, a declarat că îi cunoaște pe Andrei Țulea, Constantin Țulea și Valentin Eșanu, însă fără a avea vreo relație personală sau financiară cu aceștia (f.d. 121). A precizat, că nu a avut nici o relație cu Vladimir Andronachi și că nu a fost împuternicit de acesta pentru colectarea fierului uzat sau pentru alte activități ilegale, inclusiv spălare de bani, aspect deja demonstrat în instanță.
22. A menționat, că este asociat la S.R.L. SICAR-PRIM din anul 2000, firmă care comercializează materiale de construcție, iar referirile sale la Țulea și Eșanu privesc strict activitatea lor profesională legată de colectarea și vânzarea metalelor uzate. El a declarant, că nu a achiziționat metale de la firmele lor și că informațiile despre prețurile metalelor uzate le solicita doar pentru a urmări tendințele pieței.
23. De asemenea, a comunicat că într-o cauză penală din 2023, în care Țulea Andrei figura, acuzația de spălare de bani prin colectarea metalelor uzate a fost retrasă de procuror, iar el a avut calitatea de învinuit în acea cauză.

Aprecierea instanței de judecată.

24. Analizând în esență toate iposazele pricinii, prin prisma motivelor formulate, în raport cu probele prezentate, reţinând explicaţiile şi opiniile participanţilor la proces, instanţa conchide că, cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Țulea și Constantin Țulea este pasibilă respingerii, pentru considerentele ce urmează.
25. Conform articolului 20 din Constituția RM din 29 iulie 1994, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.
26. În corespundere cu articolul 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
27. Conform articolului 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Potrivit articolului 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele se adună şi se prezintă de către părţi şi de alţi participanţi la proces.
28. În conformitate cu articolul 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Alineatul (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar

toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.

29. În temeiul articolului 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată. Conform articolului 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

30. În conformitate cu articolul 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de aplanare a litigiului dintre părţi pînă la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărîrea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanţă de judecată. Prevederile articolului 16 alin. (1) din Codul civil, statuează că apărarea dreptului civil se face prin: a) recunoaşterea dreptului; b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) recunoaşterea nulităţii actului juridic; d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligaţiei în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciilor; h) încasarea clauzei penale; i) repararea prejudiciului moral; j) desfiinţarea sau modificarea raportului juridic; k) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; l) alte căi prevăzute de lege.

31. Conform articolului 8 din CEDO, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege şi constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii, a moralei, a drepturilor şi a libertăţilor altora. Articolul 10 din CEDO garantează că, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

32. Articolul 10 din CEDO stipulează că se protejează nu numai conţinutul informaţiilor şi ideilor, ci şi forma în care acestea sunt exprimate a se vedea cauza (Nikula vs Finlanda, 2002).

33. În corespundere cu articolul 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gîndirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

34. În cadrul ședinței de judecată s-a constatat, că obiectul prezentei acțiuni îl constituie informațiile răspândite de Valentin Eșanu în cadrul interviului oferit la postul de televiziune jurnal.tv, în emisiunea „Cabinetul din Umbră”, cu tematica „Scumpiri, scheme și coordonări”,

difuzată la data de 11 iunie 2021, informații pe care reclamanții, Andrei Țulea și Constantin Țulea, le consideră false și defăimătoare și pentru care au solicitat instanței constatarea falsității, dezmințirea publică și prezentarea scuzelor.

35. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanții au arătat că afirmațiile difuzate în cadrul interviului conțin informații false și defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamanților, și anume: „Andronachi a numit zona centru care a numit pe Nicolai Pelin... tot ce-i legat de spălare de bani e persoana dată, care curează Pelin prin Țulea Andrei, Țulea Constantin tatăl și feciorul de la Bubuieci, este punct de colectare acolo, care dirijează sectorul centru."

36. În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța reține că, conform articolului 1 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei. Potrivit articolului 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, prin defăimare se înțelege răspândirea informației false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputația profesională a persoanei; răspândire a informației - proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată); informație - orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine.

37. În corespundere cu articolul 3 alin. (1), (2) și (3) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează. Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

38. Conform articolului 24 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informația îl vizează şi este defăimătoare; c) informația constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existența şi cuantumul prejudiciului cauzat. Pârâtul trebuie să dovedească următoarele: a) informația nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informației, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public.

39. Instanța menționează, că persoanele care își exprimă opiniile în spațiul public pot fi trase la răspundere dacă judecata de valoare exprimată nu are substrat factologic suficient, adică se bazează pe fapte inexistente sau denaturate.

40. Jurisprudența CtEDO echivalează „judecata de valoare fără substrat factologic suficient" cu „opinii excesive". Judecățile de valoare pot fi subiective, ironice sau polemice și trebuie combătute prin dezbatere publică, nu prin cenzură judiciară.

41. În cauza Handyside c. Regatul Unit, §49, CtEDO a subliniat că libertatea de exprimare este esențială într-o societate democratică și fundament pentru progresul social și dezvoltarea personală.
42. Libertatea de exprimare include atât opinia, cât și primirea și comunicarea de informații, fără intervenția autorităților și independent de frontiere, și poate fi limitată doar în raport cu drepturile legitime ale altor persoane.
43. Instanța subliniază, că libertatea de exprimare aparține fiecărui individ și include atât libertatea de opinie, cât și libertatea de a primi sau comunica informații ori idei fără intervenția autorităților publice și independent de frontiere. Totodată, exercitarea acestei libertăți poate fi limitată atunci când intră în conflict cu drepturile și interesele legitime ale altor persoane.
44. Legitimitatea restrângerii libertății de exprimare trebuie analizată în raport cu: natura și contextul afirmațiilor exprimate; calitatea persoanei care face afirmațiile (ex. politician, jurnalist, cetățean obișnuit); și interesul public al temei dezbătute.
45. Pentru a aprecia dacă libertatea de exprimare a pârâtului poate fi limitată prin obligarea acestuia de a dezminți informația, trebuie stabilit un raport de proporționalitate între dreptul la liberă exprimare și dreptul la viață privată al reclamantului. Orice ingerință a statului în dreptul la libera exprimare trebuie să fie prevăzută de lege, justificată și necesară într-o societate democratică.
46. Potrivit dispozițiilor legale, o persoană care se consideră lezată în drepturile sale nepatrimoniale poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației considerate false, precum și repararea prejudiciului moral cauzat. Totuși, restabilirea acestor drepturi poate avea loc doar dacă se constată cu certitudine că informația este falsă. Caracterul defăimător al unei informații nu se prezumă, ci trebuie dovedit clar și convingător de către persoana care se consideră lezată.
47. Sarcina probei revine reclamantului, care trebuie să demonstreze cumulativ: (a) că pârâtul a răspândit informația respectivă; (b) că informația îl vizează personal; (c) că aceasta este falsă; și (d) că este defăimătoare, aducând atingere onoarei, demnității sau reputației sale profesionale.
48. Instanța apreciază că afirmațiile pârâtului constituie o judecată de valoare și o formă de exprimare a opiniei legată de activitatea reclamanților și nu intră sub incidența restricțiilor prevăzute la art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În aceste condiții, nu sunt întrunite condițiile necesare pentru a obliga pârâtul să dezmintă informația, să-și prezinte scuze publice sau să repare prejudiciul moral, conform art. 7 din Legea privind libertatea de exprimare.
49. Instanța constată, că informația a fost redată într-un stil compatibil cu exercițiul libertății de exprimare, fiind justificată și de interesul public pe care îl generează. În aceste circumstanțe, toleranța față de criticile formulate de cetățeni este mai ridicată, limitele criticii acceptabile fiind mai largi pentru persoanele care prestează servicii de utilitate publică.
50. Articolul 10 din Convenție se aplică nu doar informațiilor sau ideilor inofensive, ci și celor care șochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte a populației. Aceasta reflectă cerințele pluralismului, toleranței și gândirii libere, fără de care nu poate exista o societate democratică. Orice formalitate, condiție, restricție sau penalitate impusă în acest sens trebuie să fie proporțională cu scopul legitim urmărit (Handyside v. Regatul Unit, 7/12/1976, §49). Fiecare persoană decide modul de exprimare a gândurilor, deoarece articolul 10 protejează atât manifestarea, cât și transmiterea și recepționarea mesajului (Sokolowski v. Polonia, 29/03/2005, §44).

51. Corespunzător, instanța de judecată atestă că reclamanții Andrei Țulea și Constantin Țulea au avut dreptul la replică, conform art. 27 alin. (1) din Legea nr. 60/2004 privind libertatea de exprimare, dar nu au făcut uz de acest drept.
52. Examinând probatoriul dosarului și raportându-l la articolele 118, 121 și 122 din Codul de procedură civilă, instanța reiterează că, cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Țulea și Constantin Țulea împotriva lui Valentin Eșanu privind apărarea onoarei și demnității, este neîntemeiată, fiind pasibilă respingerii.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Țulea, Constantin Țulea împotriva lui Valentin Eșanu, intervenient accesoriu ÎCS Reforma Art SRL privind obligarea dezmințirii informației, încasarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ecaterina Silivestru